

talte ærede Medlemmer kunne nu ganske vist være komne til den Erkjendelse, at 16 Maanedes Tid er en længere Tid, end der behøves til Uddannelsen; men, i hvor lang eller i hvor kort Tid Uddannelsen kan foregaae, det er et Punkt, som de ærede Medlemmer dog meget vanskeligt selv kunne afgjøre paa en saadan Maade, at de andre Medlemmer kunne have Tillid til deres Dom, thi det er et Punkt, hvis Afgjørelse fornemmelig maa beroe paa, hvad selve de Mænd, hvis Opsøgn det er at forestaae en saadan Uddannelse og Udvikling, finde at være tilstrækkeligt. Derfor ville de Herrer ogsaa vide, at alle vi, som ved anden Behandling indstillede, at en Afkortning af een Maaned i Uddannelses-tiden skulde finde Sted, havde været meget betænkelige i saa Henseende, og kun gjorde det, efterat have erfaret, at den ærede Krigsminister efter nøiere Overveielse var kommen til det Resultat, at han imod at opnaae visse andre Fordele, navnlig med Hensyn til Maaden, hvorpaa Mandstabet skulde ligge i Garnison, troede at kunne gaae ind paa et saadant Forslag. Men at gaae ned under 6 Maanedes, det er Noget, som aldrig fra Krigsministerens Side har været indrømmet som muligt. Jeg skal derhos gjøre opmærksom paa, at der jo her ikke alene er Tale om de 6 Maanedes, men at den ærede Krigsminister ogsaa kun gik ind paa at afkorte Tjenestetiden fra 7 til 6 Maanedes, imod at den paafølgende Exerceertid blev saameget desto længere; men det ærede Medlem for Ringkjøbing Amt (Clausager) foreslaaer jo nu, at vi ikke alene skulde afkorte den første Uddannelses-tid med een Maaned, men at vi tillige skulde afkorte den paafølgende Exerceertid med 15 Dage. Herved griber det ærede Medlem i højeste Grad ind i den hele Organisation. Og om han nu end mener at kunne sætte sin individuelle Anskuelse om, hvad der behøves, over, hvad Krigsbestyrelsen efter indhentede Erklæringer fra alle kompetente Sider har erklæret for det absolut Nødvendige, saa troer jeg dog, at det vilde være altfor dristigt, om Thinget vilde følge det ærede Medlem heri. Naar det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgfreds (Berg) sagde, at han ved tidligere at slutte sig til, hvad Krigsministeren havde foreslaaet i saa

Henseende, havde opgivet sine personlige Duffer, saa vil jeg dertil svare, at ogsaa jeg har opgivet mine personlige Duffer, og at vi jo Alle have maattet opgive vore personlige Duffer; vi ønske jo dog Alle, at vore Folk ikke maae komme til at ligge en Dag eller Time længere inde til Garnisonstjeneste og videre Uddannelse end nødvendigt. Der kan slet ikke her være Tale om at opgive personlige Duffer; Spørgsmaalet er om at komme til Erkjendelse af, hvad der er rigtigt og forsvarligt, og med hvor Tid man kan lade sig nøie, naar man vil have, at Landets Sønner skulle gaae i Krig med en saadan Uddannelse, at de kunne staae ligeoverfor Fjenden og forsvare sig. Jeg maa særdeles meget fraraade Thinget at følge de Medlemmer, som mene, at man kan indskrænke Uddannelsen, saaledes som af dem foreslaaet.

Med Hensyn til en Opfordring, der blev stillet til mig af det ærede Medlem for Marhuus Amts 1ste Valgfreds (Winther) om at udtale mig om hans Forslag under Nr. 24, at til længere varende Tjeneste kan Forstærkningsmandstabet kun indkaldes ved Lov, skal jeg bemærke, at jeg anseer dette Forslag for aldeles uhensigtsmæssigt. Forstærkningsmandstabs Indkaldelse kan, efter som vore Værnepligtslove ere indrettede, og saaledes som nærværende Organisationslov, hvis den bliver vedtagen og stadfæstes, vil blive, kun antages at ville finde Sted i hderlige Tilfælde, i saadanne Tilfælde, hvor det gjælder om Landets Frelse, og efter al Sandsynlighed ville disse Tilfælde altid indtræffe paa en saadan Maade, at en pludselig Indkaldelse vil være nødvendig, at Landet vil være opfordret til i den kortest mulige Tid at opbyde alle sine Kræfter for at værges sig. Nu er det i mine Dine enhver Organisationsplans Pligt at lægge Regjeringen saa saa Hindringer iveien som muligt, for at kunne fyldestgøre den Opgave, naar det skal være, da at kunne forsvare Landet med Landets hele Kraft. Men det kan dog paa ingen Maade nægtes, at man ved at fordrø, at Saadant kun skal kunne stee ifølge en særlig Lov, vil, selv om det kan være en foreløbig Lov, lægge Regjeringen store Hindringer i Veien og meget let vil kunne bringe det dertil, at Tiden forhales